SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 691
van **TINE VAN DER VLOET**
datum: 23 juni 2022

---

aan **HILDE CREVITS**
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Pleegzorg - Kinderen en jongeren met een beperking

De vraag naar pleegzorg is groot en stijgt jaar na jaar. Volgens Pleegzorg Vlaanderen wonen meer dan 8000 kinderen, jongeren en volwassenen met een handicap en/of een psychiatrische problematiek in een pleeggezin, vaak omdat hun ouders voor korte of lange tijd niet voor hen kunnen zorgen. Bijna 6500 pleeggezinnen geven hun een warme thuis.

Pleeggezinnen bieden opvang en zorg aan pleegkinderen of -gasten. Pleegzorg kan duren tot het pleegkind of de pleeggast weer naar huis kan of zelfstandig kan gaan wonen. Sinds 2018 is pleegzorg combineerbaar met een persoonlijkeassistentiebudget (PAB) voor kinderen met een beperking.

1. Hoeveel pleegkinderen met een handicap wachten momenteel op een persoonsvolgend budget (PVB)? In welke prioriteitengroepen bevinden ze zich?
2. Tijdens de hoorzitting over het jongerenbudget van 22 juni 2022 werd nog eens benadrukt dat pleegkinderen met een handicap niet tot de automatische toekenningsgroep behoren als ze de overstap van minder- naar meerderjarigheid maken. Sinds juli 2020 worden er nieuwe prioriteringscriteria gebruikt, waarbij bovengebruikelijke zorg in het heden een veel minder doorslaggevende rol speelt.

   Ziet de minister pleegzorg als bovengebruikelijke zorg? Zo ja, wordt dat steeds meegenomen bij de prioritering?
3. Waarom werd in 2020 besloten om bovengebruikelijke zorg in het heden een veel minder doorslaggevende rol te geven bij de aanvraag van een persoonsvolgend budget?

Vlaams Parlement

HILDE CREVITS
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD
op vraag nr. 691 van 23 juni 2022
van **TINE VAN DER VLOET**

---

1. Het VAPH registreert voor kinderen/jongeren/volwassenen die gebruik maken van ondersteuning via een MFC of persoonlijke-assistentiebudget, of die een vraag hebben gesteld naar een persoonsvolgend budget, niet of het om pleegkinderen of om volwassenen in pleegzorg gaat. Als pleegzorg een relevant element is in de context van handicap en zorgvraag kan dat wel meegenomen worden in de analyse van de ondersteuningsvraag (zie antwoord vraag 2).

2. Binnen de prioriteringscriteria wordt een holistische benadering gehanteerd, waarbij het aantal te scoren elementen beperkt wordt tot drie essentiële criteria die de dringendheid van een situatie bepalen: het aanwezige netwerk, de persoon met een handicap en de ondersteuningskloof. Bij elk criterium wordt rekening gehouden met verschillende indicatoren, waaronder 'bovengebruikelijke zorg' bij het criterium omtrent het aanwezige netwerk. Er is sprake van bovengebruikelijke zorg als de geboden ondersteuning de gebruikelijke zorg die partners, ouders, inwonende kinderen en/of andere samenwonende personen elkaar geven. Het gaat hierbij weliswaar steeds om het niet-professionele netwerk, maar ook pleegzorg kan - net zoals zorg door de biologische ouders - als bovengebruikelijke zorg gehonoreerd worden.

3. De prioriteringscriteria werden in de zomer van 2020 bijgestuurd. Op basis van enkele verbeterpunten en het uitgangsprincipe dat er binnen de huidige context van beperkte budgettaire middelen noodzakelijkerwijs voorrang gegeven moet worden aan de meest schrijnende dossiers, werden vernieuwde prioriteringscriteria opgesteld. Binnen deze nieuwe criteria wordt een meer holistische benadering gehanteerd.
   De bijsturing kwam er na een omstandige evaluatie van de criteria, waarbij de beoordelaars het aanvoelen hadden dat de scores op de criteria niet steeds leidden tot een indeling in de gepaste prioriteitengroep. Dit aanvoelen kon verklaard worden vanuit het toenmalige vertrekpunt voor prioritering: iedere persoon met een handicap moet een perspectief krijgen op ondersteuning. Hierdoor werd de onhoudbaarheid van de situatie niet als doorslaggevend element naar voren geschoven. Deze zienswijze werd binnen de oude prioriteringscriteria geoperationaliseerd aan de hand van een tweede afweging naast de urgentie van de vraag, namelijk het honoreren van bovengebruikelijke zorg. Deze afweging werd ingeroepen met de bedoeling om de inspanningen van mantelzorgers die ondersteuning bieden aan een persoon met een handicap, te erkennen door de vraag van de persoon in een hogere prioriteitengroep in te delen. Deze zienswijze bleek echter niet houdbaar binnen de huidige context, waarin er geen ruimte is om iedereen op korte termijn perspectief te geven op een persoonsvolgend budget (PVB). De keuze om de zienswijze aan te passen naar de huidige realiteit en bijgevolg de meest schrijnende dossiers voorrang te geven, betekent echter niet dat de oorspronkelijke visie, waarbij er voor iedereen een perspectief op ondersteuning wordt gegeven, volledig achterwege wordt gelaten. Bovengebruikelijke zorg wordt nog steeds gehonoreerd, maar heeft een minder groot gewicht dan vroeger, waar de vraag automatisch één prioriteitengroep hoger werd ingedeeld.